MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 2
ROK XVII

WARSZAWA
1 KWIETNIA 1935

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

15.

B. Pers. 667/2/Port au Prince.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. Z SIEDZIBĄ W PORT AU PRINCE.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Port au Prince.

Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje terytorjum Republiki Haiti.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Port au Prince podlega służbowo bezpośrednio Charge d'Affaires R. P. w Republice Haiti z siedzibą w Meksyku.

16.

B. Pers. 667/4. Guatemala.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W GUATEMALA.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Guatemala. Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje terytorjum Republiki Guatemala.

Konsulat Honorowy R. P. w Guatemala podlega służbowo bezpośrednio Chargé d'Affaires R. P. w Republice Guastemala z siedzibą w Meksyku.

17.

B. Pers. 667/4/Arnhem.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W ARNHEM.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Arnhem.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje terytorjum miasta Arnhem.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Arnhem podlega służbowo Konsulatowi R. P. w Amsterdamie, a za jego pośrednictwem Poselstwu R. P. w Hadze.

18.

B. Pers. 667/4/Cali.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. Z SIEDZIBĄ W CALI.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Cali.

Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje departamenty Narino, Cauca, Valle del Cauca oraz intendencję Chocó.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Cali zależy służbowo bezpośrednio od Chargé d'Affaires R. P. w Kolumbji z siedzibą w Meksyku.

19.

B. Pers. 667/10. Bogota.

ZMIANA OKRĘGU KONSULARNEGO KONSULATU HONOROWEGO R. P. Z SIEDZIBĄ W BOGOTA.

W związku z ustanowieniem Konsulatu Honorowego R. P. z siedzibą w Cali wyłączone zostają z okręgu konsularnego Konsulatu Honorowego R. P. z siedzibą w Bogota departamenty Narino, Cauca, Valle del Cauca oraz intendencja Choco, wobec czego okręg konsularny Konsulatu Honorowego w Bogota obejmuje obecnie departamenty Cundinamarca, Antioquia, Atlantico, Bolivar, Boyaca, Caldas, Huila, Magdalena, Santander-Norte, Santander-Sur, Tolima, oraz Intendencje: Meta, San Adrés y Providencia; a także Komisarjaty (Comisarias): Arauca, Caqueta, Guajira, Putumayo, Vaupés, Vichada.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Bogota podlega służbowo bezpośrednio Chargé d'Affaires R. P. w Republice Kolumbji z siedzibą w Meksyku.

20.

B. Pers. 438/3.

PRZEMIANOWANIE REFERATU GDAŃSKIEGO NA REFERAT MORSKI W WYDZIALE ORGANIZACYJ MIĘDZYNARODOWYCH.

Do czasu wydania nowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarządzam co następuje:

Referat Gdański (P. I. G.) w Wydziale Organizacyj Międzynarodowych, zatwierdzony zarządzeniem w sprawie wewnętrznego podziału funkcyj i kompetencyj Centrali M. S. Z. Nr. G. M. O. 2528 z dn. 14. IV. 1928 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1928 r. poz. 41) zostaje przemianowany na Referat Morski.

Sygnaturą Referatu Morskiego będzie P. I. Mor.

Referat Morski załatwia wszystkie sprawy, które należały do kompetencji Referatu Gdańskiego, a mianowicie: całokształt spraw gdańskich polityczno-ekonomicznych, z wyjątkiem spraw konsularnych gdańskich, podlegających kompetencji Departamentu Konsularnego, oraz wszystkie sprawy techniczne, dotyczące portów, żeglugi i handlu morskiego.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1-ym marca 1935 roku.

21.

B. Pers. 438/4.

KIEROWANIE RAPORTÓW I PRZEKAZANIE AKT DO REFERATU MORSKIEGO.

W związku z zarządzeniem, Nr. B. Pers. 438/3, w sprawie przemianowania Referatu Gdańskiego w Wydziale Organizacyj Międzynarodowych na Referat Morski, zarządzam kierowanie do tego Referatu — niezależnie od dotychczas obowiązującego rozdzielnika — odpisów wszystkich raportów i pism w sprawach, które wchodzą w zakres jego działalności.

Jednocześnie polecam przekazanie Wydziałowi P. I. faktów i materjałów, dotyczących spraw morskich, a znajdujących się w poszczególnych Wydziałach Ministerstwa.

22.

B. Pers. 479/1.

EGZAMINATORZY PRZY EGZAMINACH DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.

W związku z zarządzeniem w sprawie zmiany egzaminatorów przy egzaminach dyplomatyczno-konsularnych Nr. B. Pers. 479/2 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z dn. 15 grudnia 1934 r., poz. 75) powołuję p. Radcę Ekonomicznego D-ra Sylwestra GRUSZKĘ, jako drugiego egzaminatora z ekonomiki Polski.

23.

E. III. 805/5/1.

INSTRUKCJA DEPOZYTOWA DLA URZĘDÓW KONSULARNYCH R. P.

1. Depozytami są przedmioty, składane urzędom konsularnym R. P. w celu ich przechowania przez określony czas i wydania następnie deponentowi lub osobie przez niego wskazanej.

2. Urzędem konsularnym w rozumieniu niniejszej instrukcji są konsulaty R. P. oraz przedstawicielstwa dyplomatyczne R. P., wykonywające czynności konsularne.

Warunki przyjęcia przedmiotów do depozytu.

3. (1) Przedmiotem depozytu może być:

a) gotówka w monecie lub banknotach, w walucie obiegowej polskiej, państwa trzeciego lub państwa urzędowania o ile została oddana na przechowanie z zastrzeżeniem, że zwrócone być mają te same sztuki pieniędzy,
b) papiery wartościowe n. p. akcje, obligacje i t. p.
c) kruszce szlachetne oraz kosztowności ze szlachetnego materjału lub drogich kamieni,
d) dokumenty oraz inne przedmioty użytkowe z wyłączeniem towaru handlowego.

(2) Nie mogą być przyjmowane jako depozyt:

a) przedmioty, ulegające szybkiemu psuciu się,
b) przedmioty, dla których przechowania urząd konsularny R. P. nie posiada potrzebnych urządzeń,
c) przedmioty, których przechowywanie wymaga specjalnych zabiegów i kosztów (np. ewidencja losowania papierów wartościowych, realizowanie ich kuponów, konserwacja ruchomości i t. p.),
d) materjały wybuchowe, żrące, cuchnące, przedmioty łatwopalne i t. p.

4. (1) Depozyty mogą być przyjmowane tylko w wypadkach, gdy przechowanie ich jest nieodzownie potrzebne celem ochrony praw obywatela polskiego i gdy odmowa przyjęcia depozytu na przechowanie mogłaby narazić obywatela polskiego na poważną szkodę materjalną.

(2) Obywatele W. M. Gdańska są pod tym względem zrównani z obywatelami polskimi.

5. (1) Uprawnionymi do wydawania decyzji o przyjęciu depozytu są przedstawiciele dyplomatyczni lub konsulowie, a w razie ich nieobecności ustanowieni zastępcy.

(2) Odmowa przyjęcia depozytu następuje bez podania powodów.

(3) Nie należy przyjmować do depozytu dokumentów, jeżeli deponent odmawia uiszczenia zgóry opłaty konsularnej za ustalony czas przechowania depozytu. Przyjęcie innych przedmiotów jako depozytu może być również uzależnione od uiszczenia zgóry opłaty konsularnej za czas określony przez wydającego decyzję.

Czas przechowania.

6. (1) Depozyty przyjmowane są na okres czasu, oznaczony w każdym poszczególnym przypadku w porozumieniu z deponentem; okres ten nie może być z reguły dłuższy od dwóch lat, licząc od dnia przyjęcia depozytu.

(2) Urząd konsularny R. P. ma prawo żądać odbioru depozytu przez deponenta przed upływem oznaczonego czasu przechowania, gdy zajdzie konieczność uzasadniona np. zniesieniem danego urzędu konsularnego R. P., przeniesieniem siedziby jego do innego miasta lub lokalu, w którym brak miejsc do przechowania i t. p.

Zamknięcie depozytu.

7. (1) Przedmioty, wymienione w ust. 1 pkt. 3 niniejszej Instrukcji mogą być przyjmowane jako depozyty otwarte lub jako depozyty zamknięte. Decyduje o tem kierownik urzędu.

(2) Przedmioty przyjęte na przechowanie jako depozyt otwarty należy przechowywać i wydać deponentowi lub osobie przez niego wskazanej w takim stanie, w jakim zostały przyjęte. Sposób zabezpieczenia depozytu otwartego przed zaginięciem, rozsypaniem lub uszkodzeniem podczas przechowania należy do uznania kierownika urzędu.

(3) Depozytami zamkniętemi są przedmioty. które, po okazaniu ich przez deponenta, są w jego obecności sprawdzone, zapakowane, zalakowane pieczęcią urzędu konsularnego R. P. i ewentualnie pieczęcią deponenta oraz zaopatrzone w ich podpisy.

(4) Przy wydawaniu depozytu zamkniętego należy w obecności deponenta lub osoby upoważnionej przezeń do odbioru depozytu zerwać pieczęcie i okazać mu zawartość depozytu.

Ustalenie wartości.

8. Wartość depozytu, o ile nie wynika ona z natury przedmiotu, winna być zadeklarowana przez samego deponenta. Zadeklarowanie wartości ma na celu wyłącznie wymierzenie opłaty konsularnej za przechowanie i nie może stanowić o wartości depozytu, jako podstawy do ewentualnych roszczeń odszkodowawczych w razie utraty lub uszkodzenia depozytu. W razie deklarowania wartości przez deponenta, winien urząd konsularny ustalić maksymalną kwotę do której sięga odpowiedzialność Skarbu Państwa w razie utraty depozytu.

Odpowiedzialność za depozyt.

9. (1) Urząd konsularny R. P. przez przyjęcie depozytu zobowiązuje się jedynie do przechowania depozytu i tylko za to odpowiada. Urząd konsularny R. P. nie ma obowiązku ubezpieczać depozytu od pożaru, włamania i kradzieży.

(2) Urząd konsularny ma prawo, bez uprzedniego uzyskania zgody deponenta, oddać depozyt na przechowanie wybranej przez siebie osobie, instytucji lub urzędowi polskiemu lub obcemu, jako też zmienić miejsce i sposób przechowania depozytu, gdy zajdą okoliczności zmuszające go do tego (np. zmiana lokalu urzędowego, zniesienie urzędu konsularnego, wybuch wojny i t. p.).

(3) Skarb Państwa nie odpowiada wobec deponenta za dewaluację depozytu, ani też za szkody, powstałe w depozycie:

a) z natury przedmiotu złożonego do przechowania,
b) z winy deponenta,
c) z powodu fałszywie zadeklarowanej wartości,
d) z dewaluacji pieniędzy,
e) z powodu siły wyższej, wydarzeń wojennych, zamieszek, rozruchów wewnętrznych i t. p.

(3) W innych wypadkach Skarb Państwa odpowiada jedynie za faktyczną szkodę udowodnioną sądownie przez deponenta w wysokości ustalonej przez sąd, o ile wysokość ta nie została określona przez urząd konsularny (patrz p. 8).

10. Dla rozstrzygnięcia wszelkich kwestyj związanych z depozytami, jest miarodajne prawo obowiązujące w stolicy Rzeczypospolitej Polskiej; dla wszelkich sporów, wynikających z przyjęcia depozytu, są właściwe rzeczowo sądy, mające siedzibę w Warszawie.

Przyjęcie przedmiotów do depozytu.

11. (1) Przyjęcie depozytu następuje przez spisanie w 3-ch egzemplarzach protokółu depozytowego (zał. 1). Protokół ten zostaje zaopatrzony w podpisy przedstawiciela dyplomatycznego względnie konsularnego, lub ich zastępców oraz deponenta, jak również w pieczęć urzędu R. P.

(2) Jeden egzemplarz protokółu depozytowego pozostaje w aktach urzędu jako dokument, stwierdzający przyjęcie depozytu, drugi egzemplarz otrzymuje deponent jako kwit depozytowy, trzeci egzemplarz przesyła się do M. S. Z. (A. II. K. Z.) przy sprawozdaniach miesięcznych.

Ewidencja depozytów.

12. Depozyty winny być wpisane do księgi depozytów w porządku chronologicznym (zał. Nr. 2).

Wydanie depozytu.

13. Wydanie depozytu do rąk deponenta lub też do rąk osoby przez niego upoważnionej następuje po uiszczeniu opłat konsularnych za zwrotem kwitu (protokółu) depozytowego i po wypełnieniu pokwitowania umieszczonego na zwróconym kwicie. Pokwitowanie wypełnia się przez kalkę. Pokwitowany oryginał, zwrócony przez deponenta przesyła się do M. S. Z. (A. II. K.Z.) z powołaniem się na poprzednio przysłany protokół.

Wezwanie do odbioru depozytu.

14. (1) W razie gdy deponent nie odbierze depozytu w czasie wymienionym w kwicie depozytowym (protokóle), — urząd konsularny R. P. winien we-

zwać deponenta względnie wskazaną przez niego osobę do odbioru depozytu w ciągu dodatkowego czasu 2 miesięcy.

(2) Wezwanie będzie uważane za należycie doręczone z upływem 30 dni — w krajach zamorskich 3-ch miesięcy — od nadania wezwania listem poleconym, choćby list, z powodu zmiany adresu lub innych okoliczności, nie mógł być adresatowi doręczony.

Likwidacja depozytu.

15. (1) Gdy deponent nie odbierze depozytu w terminie wyznaczonym mu w wezwaniu, urząd konsularny przystąpi do likwidacji depozytu.

(2) Do likwidacji depozytu przystępuje urząd konsularny R. P. także i w tym wypadku, gdy wezwał deponenta do odebrania depozytu przed upływem czasu przechowania i deponent w terminie mu podanym nie odebrał depozytu.

16. (1) Likwidacja depozytów odbywa się w następujący sposób:

Zarówno przy depozytach otwartych, jak i przy depozytach zamkniętych urząd konsularny R. P. otwiera depozyt komisyjnie bez zawiadomienia o tem deponenta, sporządzając protokół otwarcia.

(2) Gotówka, znajdująca się w depozycie, winna być, po pokryciu z niej zaległych opłat konsularnych, złożona do depozytu sądowego właściwego sądu w Warszawie.

(3) Papiery wartościowe, znajdujące się w depozycie, należy sprzedać niezwłocznie wedle ich kursu giełdowego, sporządzając protokół sprzedaży z dołączeniem ceduły giełdowej.

(4) Gdy depozyt obejmuje inne przedmioty, należy je podzielić na:
a) przedmioty, które z biegiem czasu uległy zepsuciu,
b) przedmioty, nienadające się do sprzedaży (np. dokumenty),
c) przedmioty nadające się do sprzedaży.

Przedmioty wymienione pod a) winny być komisyjnie obejrzane w celu ustalenia, czy istotnie nie nadają się one do sprzedaży. Po ustaleniu tego stanu przedmioty te są niszczone komisyjnie. To samo dotyczy przedmiotów, wyszczególnionych pod b). Jeżeli jednak wśród tych przedmiotów znajdują się dokumenty (świadectwa lub inne papiery) wówczas należy je oddać do dyspozycji Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie. Przedmioty wyszczególnione pod c) winny być sprzedane komisyjnie lub w sposób uznany przez urząd konsularny R. P. za właściwy. Do protokółu sprzedaży należy dołączyć oszacowanie tych przedmiotów przez rzeczoznawców przed ich sprzedażą.

(5) Protokóły otwarcia depozytu, jego sprzedaży oraz zniszczenia winny być przesyłane do M. S. Z. z powołaniem się na protokół przyjęcia depozytu.

17. Z kwotami, uzyskanemi ze sprzedaży papierów wartościowych i przedmiotów wymienionych pod c), ewentualnie pod b) ust. 4 pkt. 16 należy postąpić tak samo, jak z gotówką złożoną w depozycie t. j. złożyć je, po pokryciu z nich zaległych opłat konsularnych, do depozytu sądowego właściwego sądu w Warszawie.

18. O przeprowadzonej likwidacji należy zawiadomić deponenta względnie wskazaną przez niego osobę pisemnie; zawiadomienie będzie uważane za należycie doręczone z upływem 30 dni — w krajach zamorskich 3-ch mie-

sięcy — od nadania na poczcie zawiadomienia listem poleconym, choćby list, z powodu zmiany adresu lub innych okoliczności nie mógł być adresatowi doręczony.

Postanowienia ogólne.

19. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1935 r.

Załącznik 1

PROTOKÓŁ DEPOZYTOWY

spisany w ....

dnia .... 19..........

O b e c n i:

....

.... jako protokólant.

Zgłasza się p. ....
(imię i nazwisko)
ur. .... obywatel. .... zamieszkały w ....
.... i prosi o przyjęcie do depozytu ....
....
(dokładne opisanie przedmiotów oddawanych do depozytu) o ile są to ruchomości — stopień ich zużycia i ewentualne uszkodzenie).

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

oświadczając, że oprócz niego jako deponenta uprawnionym do odbioru powyższego depozytu jest p. .... zamieszkały w ....

Deponent prosi o wysyłanie zawiadomień i wezwań odnoszących się do depozytu pod adresem: ....
.... jako jego pełnomocnika do doręczeń.*)

Powyższe przedmioty zostały przyjęte jako depozyt otwarty.*)

Powyższe przedmioty zostały przyjęte jako depozyt zamknięty.*) Zapakowano je w obecności deponenta i opieczętowano pieczęcią urzędową, pieczęcią deponenta*) i podpisami Kierownika Urzędu Konsularnego oraz podpisem deponenta.

*) Niepotrzebne skreślić.

Depozyt powyższy będzie przechowywany w ....
(wymienić Urząd Konsularny)
do dnia .... Po tym terminie depozyt zostanie zlikwidowany w myśl postanowień instrukcji depozytowej dla urzędów konsularnych R. P. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 2 z dnia 1 kwietnia 1935 r., poz. 23).

Wartość depozytu została podana przez deponenta na zł. .... słownie
....

Kwota ustalona przez urząd konsularny R. P., do której sięga odpowiedzialność Skarbu Państwa w razie utraty depozytu wynosi Zł. ....

Deponent p. .... przez podpisanie niniejszego protokółu stwierdza, że znane mu są przepisy Instrukcji depozytowej dla urzędów konsularnych R. P. w szczególności przepisy dotyczące wydania i likwidacji depozytów i że wszystkim tym przepisom poddaje się bez zastrzeżeń.

Protokół powyższy, sporządzony w 3-ch egz., po przeczytaniu podpisano. Jeden egzemplarz protokółu wydano p. .... jako kwit depozytowy.

....
(przedstaw. dyplom. lub konsul.)

....
(nazwisko i imię deponenta)

....
(protokólant)

(pieczęć urzędowa)

POKWITOWANIE.

Potwierdzam odbiór depozytu, złożonego w ....
dn. .... roku .... stosownie do niniejszego protokółu.

....
(nazwisko i imię deponenta lub osoby uprawnionej do odebrania depozytu).

....
(przedstaw. dyplom. lub konsul.)

....
(protokólant)

(pieczęć urzędowa)

PRZYCHÓD

KSIĘGA

Nr. bieżący	Data złożenia depozytu	Nazwisko i imię składającego	Przedmiot i wartość depozytu	Adnotacja o wydaniu depozytu [Nr. poz. rozch.]	

DEPOZYTÓW. ROZCHÓD

Nr. bieżący	Data wydania depozytu	Nr. pozycji przychodowej	Nazwisko i imię odbiorcy	Przedmiot i wartość depozytu	Uwagi

Minister
(—) J. Beck.

Warszawa, 1 kwietnia 1935 r.

CZEŚĆ II.

24.

E. III. 747/1/1.

ZMIANY OKRĘGÓW P. K. U.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zawiadomiło, celem prawidłowego kierowania korespondencji, że z dniem 15 grudnia 1934 r. została wydzielona z obszaru O. K. Nr. X (Przemyśl) i przydzielona do D. O. K. VI (Lwów) P.K.U. Gródek - Jagielloński z powiatami gródeckim, rudeckim i jaworowskim. Powiat mościcki, należący do P. K. U. Gródek - Jagielloński, został przydzielony do P. K. U. Przemyśl.

25.

B. Pers. 819/19.

WARUNKI ZALICZENIA DZIAŁALNOŚCI NIEPODLEGŁOŚCIOWEJ DO WYSŁUGI EMERYTALNEJ.

Poniżej podaje się do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 marca 1935 r. Nr. D. I. 11508 (Em) 35. w celu poinformowania zgłaszających działalność niepodległościową w myśl komunikatu B. Pers. Nr. 819/21 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 1 z 1935 r. poz. 10).

W związku z wejściem w życie przepisów wykonawczych o zaliczaniu czynnej działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej, przewidzianych w art. 37 p. 6 i art. 50 (ustęp ostatni) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20 z 1934 r. poz. 160), a zawartych w § 67 rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy emerytalnej (Dz. U. R. P. Nr. 60 z 1934 r. poz. 513) w wielu wypadkach zgłaszający swoje uprawnienia z tego tytułu, mimo wskazówek zawartych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 26 października 1934 r. L. D. I. 57075/ Em./34, przedstawiają wnioski o zaliczenie okresów służby odbytej w polskich formacjach i organizacjach wojskowych jako to w Polskiej Organizacji Wojskowej, Strzelcu, Organizacji Bojowej Partji Socjalistycznej i innych wymienionych szczegółowo w § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 72) uzupełnionego rozporządzeniem tegoż Ministra z dnia 13 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 75 poz. 568).

Służba w tych formacjach i organizacjach wojskowych mieści się w pojęciu czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, podlega ona jednak zaliczeniu do wysługi emerytalnej jako służba wojskowa na zasadzie art. art. 105, 92 i 37 p. 3 ustawy emerytalnej, a w razie pełnienia jej podczas wojny podlega zaliczeniu w wymiarze podwójnym.

Natomiast postanowienia art. 37 p. 6 i art. 50 (ustęp ostatni) ustawy emerytalnej wprowadzone zostały w życie w tym celu, aby umożliwić zaliczenie do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, tych okresów czynnej działalności niepodległościowej i odbywania kar za taką działalność, które to okresy nie zostały objęte art. 105 ustawy emerytalnej i wyżej wspomnianem rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych. Zaliczenie okresów tej działalności i poniesionych za nią kar w myśl powołanego wyżej § 67 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej uzależnione jest od pewnych specjalnych warunków, jako to: udowodnienia w sposób przewidziany §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P Nr. 28 poz. 237), stwierdzenia nadania Krzyża lub Medalu Niepodległości, zakwalifikowania przez Komisję Kwalifikacyjną. Pozatem omawiana czynna działalność niepodległościowa i odbyte za nią kary podlegają zaliczeniu tylko w wymiarze pojedyńczym.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu prosi o zwrócenie uwagi interesowanych osób, że okresy służby w polskich formacjach i organizacjach wojskowych, wymienionych w rozporządzeniach Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72) i z dnia 13 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 568), jako zaliczanie do wysługi emerytalnej przy przejściu w stan spoczynku z samego prawa na podstawie art. 105, 92 i 37 p. 3 nie podlegają zgłoszeniu i rozpatrywaniu w trybie § 67 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej przez Komisję Kwalifikacyjną dla spraw zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Druga sprawa domagająca się bliższego wyjaśnienia ubiegającym się o zaliczenie działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej dotyczy sposobu udowodnienia okresów omawianej działalności. Udowodnienie okresów kar pozbawienia wolności, administracyjnego zesłania lub przebywania w aresztach zapobiegawczych (§ 67 p. 1 lit. a) jest stosunkowo ułatwione przez możliwość uzyskania wyroków sądowych, orzeczeń administracyjnych lub zaświadczeń z archiwów państwowych. Natomiast na uzasadnienie zgłaszanych okresów samej działalności niepodległościowej lub w wypadkach braku dowodów z dokumentów, zainteresowani przedstawiają zaświadczenia stowarzyszeń byłych więźniów politycznych oraz zaświadczenia świadków niejednokrotnie w odpisach.

Otóż Ministerstwo Skarbu prosi o wyjaśnienie zainteresowanym, że zaświadczenia stowarzyszeń byłych więźniów politycznych informujące o przebiegu działalności niepodległościowej mogą być w myśl art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) brane pod uwagę, jednak pod warunkiem jednoczesnego wskazania w zaświadczeniu źródła, skąd dane stowarzyszenie zaczerpnęło swoje informacje, a to w celu umożliwienia władzy sprawdzenia podanych okoliczności.

Co się tyczy zeznań świadków, to do tych w myśl § 67 p. 6 rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej i § 8 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia b. skazańców politycznych mają także zastosowanie postanowienia wyżej powołanego rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem w szczególności art. 20 p. 3 i art. 61 tego rozporządzenia. Według tych postanowień zaświadczenie świadka, o ile jest przedstawione bezpośrednio przez zainteresowanego, winno być w całości napisane własnoręcznie przez świadka z dokładnem oznaczeniem skąd są świadkowi wiadome zeznawane okoliczności. W innych wypadkach dotyczących dowodów ze świadków mają zastosowanie postanowienia art. 61 o badaniu świadków pod przysięgą lub po uprzedniem złożeniu przez świadka przyrzeczenia zeznania prawdy.

26.

E. III. 729/7/1.

TARGI MIĘDZYNARODOWE W POZNANIU.

Powołując się na Instrukcję do Taryfy Opłat Konsularnych do § 15 dział A pkt. a (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 10 z 1934 r. poz. 90), zawiadamiam, że Międzynarodowe Targi w Poznaniu odbędą się w czasie od 28 kwietnia do 5 maja 1935 roku.

27.

ADRESY URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

Ambasada R. P. przy Kwirynale — Roma (18) Via delle Botteghe Oscure 32, Palazzo Caetani.

Konsulat honorowy R. P. w La Vallette — 60 Sda. Mezzodi, Valletta, Malta.

Konsulat R. P. w Lyonie: 2, rue Jacques de Boissieu, Lyon, France.

28.

B. Pers. 471/2.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Buynowski Tadeusz, radca w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie R. P. w Dyneburgu z dn. 1 maja 1935 r.

Baliński Stanisław, prow. radca w M. S. Z. — prow. I sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Kopenhadze z dn. 1 maja 1935 r.

Chiczewski Feliks, radca w M. S. Z.—kierownikiem referatu organizacyjnego i referatu spraw dyscyplinarnych w Biurze Personalnem z dn. 1 marca 1935 r.

Dostal Wacław, kierownik referatu w Biurze Personalnem — I sekretarzem poselstwa i kierownikiem wydziału konsularnego w Poselstwie R. P. w Buenos Aires z dn. 1 marca 1935 r.

Iwaszkiewicz Jarosław, prow. I sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Kopenhadze — prow. I sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Brukseli z dn. 1 maja 1935 r.

Lubomirski Stefan, I sekretarz ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie — radcą ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie z dn. 1 lutego 1935 r.

Malhomme Henryk, radca w M. S. Z. — I sekretarzem ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie z dn. 1 maja 1935 r.

Okoński Witold, wicekonsul w wydz. konsul. Ambasady R. P. w Moskwie — II sekretarzem ambasady i kierownikiem Konsulatu Gen. R. P. w Mińsku z dn. 1 maja 1935 r.

Podoski Wiktor, radca w M. S. Z. — kierownikiem referatu anglo-saskiego w Wydziale Zachodnim (P. II.) z dn. 1 lutego 1935 r.

Sławiński Jan, prow. referendarz w M. S. Z. — prow. wicekonsulem w Konsulacie Gen. R. P. w Lille z dn. 1 kwietnia 1935 r.

Węckowski Roland, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie Gen. R. P. w Królewcu z dn. 1 maja 1935 r.

Zaleski Władysław Józef, radca kierownik referatu w M. S. Z. — naczelnikiem Wydziału Polaków Zagranicą (E. II.) z dn. 1 maja 1935 r.

Bernsen Theodorus Hendrikus — konsulem honorowym R. P. w Arnhem z dn. 4 lutego 1935 r.

Braae Johannessen Odd Goll — wicekonsulem honorowym R. P. w Oslo z dn. 4 lutego 1935 r.

de Lespinasse Georges — konsulem honorowym R. P. w Port au Prince z dn. 4 lutego 1935 r.

Popa Apostol P. — konsulem honorowym R. P. w Galacu z dn. 23 stycznia 1935 r.

Przybyłkiewicz Zygmunt — wicekonsulem honorowym w Konsulacie honorowym R. P. w Batawji z dn. 4 lutego 1935 r.

Seidner Paul Adolphe — konsulem honorowym R. P. w Guatemala z dn. 4 lutego 1935 r.

Strand Christian — konsulem honorowym R. P. w Oslo z dn. 4 lutego 1935 r.

Zawadzki Ernest — konsulem honorowym R. P. w Cali z dn. 4 lutego 1935 r.

ODWOŁANI:

Czosnowski Leon, konsul w Konsulacie Gen. R. P. w Królewcu — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Galas Konstanty, wicekonsul w Konsulacie R. P. w Dyneburgu — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Głuski Stanisław, radca Komisarjatu Gen. R. P. w Gdańsku—do Centrali M.S.Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Hoszard Jerzy, referendarz, p. o. sekretarza polskich członków Górnośląskiej Komisji Mieszanej oraz zastępcy Delegata Polskiego w Komisji Polubownej do spraw obywatelstwa w Katowicach — do Centrali M. S. Z. z dn. 31 marca 1935 r.

Jałowiecki Bohdan, I sekretarz ambasady, kierownik Konsulatu Gen. R. P. w Mińsku — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dniem 30 kwietnia 1935 r.

Rosicki Stefan, konsul R. P. w Rydze — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Rosmański Stanisław, sekretarz konsularny z tyt. wicekonsula w Konsulacie R. P. w Essen — do Centrali w M. S. Z., z równoczesną nominacją na podreferendarza w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Rzewuski Adam, radca poselstwa, kierownik wydz. kons. w Poselstwie R. P. w Sofji — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Zaleski Ksawery, I sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Brukseli — do Centrali M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę w M. S. Z. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

POWIERZONO KIEROWNICTWO:

Mościckiemu Józefowi, prow. I sekretarzowi poselstwa w Poselstwie R. P. w Bernie — kierownictwo wydziału konsularnego Poselstwa R. P. w Bernie z dn. 1 lutego 1935 r.

POWIERZONO PEŁNIENIE FUNKCYJ:

Sakowskiemu Juljuszowi, radcy w M. S. Z. — p. o. sekretarza polskich członków Górnośląskiej Komisji Mieszanej w Katowicach oraz zastępcy delegata polskiego w Komisji Polubownej do spraw obywatelstwa, z dn. 1 kwietnia 1935 r.

PRZYDZIELENI:

Dąbrowolska Halina, sekretarz admin. w M. S. Z. — do Wydziału P. VI. z dn. 15 lutego 1935 r.

Domaszewicz Michał, prow. referendarz w M. S. Z. — do referatu archiwalnego (G. M. A.) w Gabinecie Ministra z dn. 1 marca 1935 r.

Kościałkowski Bohdan, prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego (P. III.) z dn. 1 marca 1935 r.

Rosmański Stanisław, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału A. II. z dn. 30 kwietnia 1935 r.

Siemiątkowska Zofja, pomocnik kanc. w M. S. Z. — do Wydziału E. III. z dn. 15 lutego 1935 r.

Tarnowski Antoni, referendarz w M. S. Z. — do dyspozycji Pana Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 1 lutego 1935 r. z pozostawieniem na etacie M.S.Z.

Wojciechowska Jadwiga, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego (P. III.) z dn. 15 lutego 1935 r.

Zaniewski Kazimierz, referendarz w M. S. Z. — do dyspozycji Pana Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 1 lutego z pozostawieniem na etacie M. S. Z.

ODWOŁANO Z URLOPU BEZPŁATNEGO:

Potulickiego Michała, radcę — z dn. 1 kwietnia 1935 r. z równoczesnem przydzieleniem od tejże daty do Wydziału Traktatowego (P. V.).

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Boczkowskiej Marji, sekretarzowi admin. do dn. 31 maja 1936 r.

Dembińskiemu Konradowi, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 29 lutego 1936 r.

Januszewskiemu Tadeuszowi, podreferendarzowi — do dnia 1 stycznia 1936 r.

Paszkiewiczowi Marjanowi, prow. referendarzowi — do dnia 31 marca 1935 r.

Potulickiemu Michałowi, tyt. sekretarzowi leg. — do dnia 31 marca 1935 r.

Schifmillerowi Stanisławowi, sekretarzowi admin. — do dnia 31 marca 1936 r.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Karwickiej Elżbiecie, sekretarzowi admin. — do dn. 29 lutego 1936 r.

Kretkowskiej Barbarze, pomocn. kancel. — do dnia 29 lutego 1936 r.

Dr. Langrodowi Witoldowi, naczelnikowi wydziału — do dnia 30 kwietnia 1936 r.

Tułasiewiczowi Edwardowi, sekretarzowi rach. — do dnia 29 lutego 1936 r.

ZWOLNIONO ZE SŁUŻBY W M. S. Z.:

Miłobędzki Adam, prowizoryczny referendarz — z dniem 1 lutego 1935 r. w związku z przejściem do służby w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Perłowski Jan, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w M. S. Z. — z dn. 1 maja 1935 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Paszkiewicz Marjan, prow. referendarz w M. S. Z. na bezpł. urlopie — z dn. 31 marca 1935 r.

ZMARLI:

Kownacki Juljusz, nacz. kanc. w M. S. Z. na bezpł. urlopie — zmarł w Londynie 15 stycznia 1935 r.

ZMIANY ZARZĄDZONE POSTANOWIENIAMI INNYCH MINISTERSTW:

Radomski Jerzy kpt. — mianowany pomocnikiem attaché wojskowego na Estonję i Łotwę z siedzibą przy Poselstwie R. P. w Tallinie z dniem 1 lutego 1935 r.

29.

PD - 416-b/zezw./a/1/35.

ODZNACZENIA.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniami z dnia 14 stycznia, 31 stycznia i 19 marca 1935 roku udzielił następującym osobom zezwolenia na przyjęcie i noszenie odznak orderowych państw obcych:

Janowi Szembekowi, Podsekretarzowi Stanu w M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi I klasy,

Romanowi Dębickiemu, dyrektorowi Gabinetu Ministra Spraw Zagranicznych, — węgierskiego Krzyża Zasługi II klasy,

Mirosławowi Arciszewskiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu R. P. — Wielkiej Wstęgi orderu łotewskiego Trzech Gwiazd, i Wielkiej Wstęgi orderu Korony Rumunji,

Dr. Tadeuszowi Stanisławowi Grabowskiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu R. P. w Rio de Janeiro, — Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą brazylijskiego orderu Krzyża Południa,

Stanisławowi Łepkowskiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu R. P. w Budapeszcie, — węgierskiego Krzyża Zasługi I klasy.

Wacławowi Przesmyckiemu, Posłowi Nadzwyczajnemu i Ministrowi Pełnomocnemu R. P. w Tallinnie, — Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Bułgarskiego Orderu Narodowego Zasługi.

Dr. Sylwestrowi Gruszce, Radcy Ekonomicznemu M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi II klasy.

Zygmuntowi Vetulani, Radcy Handlowemu przy Poselstwie R. P. w Bukareszcie, — afgańskiego orderu Gwiazdy I klasy,

Aleksandrowi Łubieńskiemu, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi III klasy,

Tadeuszowi Błaszkiewiczowi, Naczelnikowi wydziału w M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi II klasy,

Dr. Janowi Wagnerowi, sekretarzowi Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro — brazylijskiego orderu Krzyża Południa, IV kl.

Zbigniewowi Borówko, urzędnikowi Konsulatu R. P. w Budapeszcie, — węgierskiego Krzyża Zasługi, IV kl.

Ludomirowi Komierowskiemu, pracownikowi kontraktowemu w M. S. Z. — Krzyża Oficerskiego ord. Korony Włoch,

Zygmuntowi Czarnota-Bojarskiemu, pracownikowi kontraktowemu w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro — brazylijskiego orderu Krzyża Południa, V kl.

Tadeuszowi Filipowi, pracownikowi kontraktowemu w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro, brazylijskiego orderu Krzyża Południa, V kl.

Edwardowi Myszka-Chołoniewskiemu, pracownikowi kontraktowemu w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro, — brazylijskiego orderu Krzyża Południa, V kl.

Witoldowi Stypułkowskiemu, pracownikowi kontraktowemu w Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro, — brazylijskiego orderu Krzyża Południa, Krzyż Kawalerski.

30.

A. II. B. 687/a/24.

S p r o s t o w a n i e Instrukcji o znaczkach konsularnych.

§ 24 Instrukcji w sprawie pobierania opłat konsularnych przez użycie znaczków konsularnych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1935 r. Nr. 1, poz. 8) powinien brzmieć: ,,Znaczki bezpłatne nakleja się i kasuje analogicznie do §§ 21—23 I.''

---

w z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) *Seweryn Sokołowski*

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministerstwa Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 103.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa Nr 76250.